

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

เวลา ๔ คาบ

รายวิชา ท ๔๒๑๐๑

เรื่อง วัฒนธรรมและภาษา

ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๒

คาบที่ ๓-๔

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ไขปัญหา ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ให้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท ๔.๒ : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัยบุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

๒. สาระสำคัญ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เป็นเครื่องสืบทอดวัฒนธรรม ภาษาไทยนิยมความคล้องจองเพื่อความไพเราะ ภาษาไทยมีทั้งภาษามาตรฐานและภาษาถิ่นต่าง ๆ รวมทั้งมีวรรณคดี วรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทยได้เป็นอย่างดี

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๓.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น
- ๓.๒ นักเรียนสามารถอธิบายพัฒนาการและการสืบทอดวัฒนธรรมได้
- ๓.๓ นักเรียนมองเห็นวัฒนธรรมไทยในวรรณคดีไทย
- ๓.๔ นักเรียนมีความเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับวัฒนธรรม
- ๓.๕ นักเรียนมีความสามารถในการคิดและการสื่อสาร

- นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้

๔. เนื้อหาสาระ

- ภาษาไทยมาตรฐาน
- ความนิยมในการใช้ถ้อยคำคล้องจองในภาษาไทย
- ภาษากับการพัฒนาและสืบทอดวัฒนธรรม
- วรรณคดีกับภาษา
- ภาษาลึกลับกับวัฒนธรรม
- ศัพท์ที่ควรทราบเกี่ยวกับวัฒนธรรม

๕. กระบวนการจัดการเรียนรู้

- ครูบรรยาย
- ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน
- เกมประกอบการสอน “ เกมหาคู่ชูชิ่ง ”
- ฟังเพลงแล้วตอบคำถาม

๖. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ - เริ่มต้นการสอนด้วยเกมเสริมความรู้ภาษาไทย **ปริศนาอักษรไขว้**

- ครูให้นักเรียนเล่นเกม หาคู่ชูชิ่ง โดยแจกบัตรคำคล้องจองให้นักเรียนคละกันแล้วให้นักเรียนหาคู่เพื่อนที่ถือบัตรคำที่คล้องจองกัน เช่น นักเรียนที่ถือบัตรคำว่า **อดอยาก** ต้องหาเพื่อนที่ถือบัตรคำว่า **ปากแห้ง** แล้วให้นักเรียนบอกความหมายของคำคล้องจองแต่ละคู่ เกมนี้ต้องการให้นักเรียนเห็นความนิยมคำคล้องจองในภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของภาษาไทย จากนั้นจึงเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาต่อไป

ขั้นสอน

- ครูสอนเรื่องภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่น โดยเริ่มจากถามว่านักเรียนมาจากถิ่นใดบ้าง
- ครูและนักเรียนร่วมกันยกตัวอย่างคำศัพท์ในภาษาถิ่นต่าง ๆ
- ครูให้ตัวอย่างประโยคในภาษาไทยมาตรฐานแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคนั้นเป็นภาษาถิ่นใต้ ภาษาถิ่นเหนือ และ ภาษาถิ่นอีสาน
- ครูให้นักเรียนยกตัวอย่างภาษาในวรรณคดีที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ขุนช้างขุนแผน และ ลิลิตตะเลงพ่าย

- ครูมอบหมายให้นักเรียนกลับไปอ่านคำศัพท์ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม
- ครูให้นักเรียนฟังเพลงที่มีภาษาถิ่นต่าง ๆ ๑ เพลงแล้วให้นักเรียนบอกว่าเป็นเพลงภาษาถิ่นใดบ้างพร้อมทั้งระบุคำภาษาถิ่นที่ปรากฏในเพลงและบอกคำแปลในภาษาไทยภาคกลาง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่เรียนในหัวข้อ ความนิยมคำคล้องจองในภาษาไทย ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่น ภาษากับการพัฒนาและสืบทอดวัฒนธรรม และ วรรณคดีกับ ภาษา

๗. สื่อการเรียนรู้

- เกมปริศนาอักษรไขว้
- หนังสือเรียน ภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร ม.๕
- บัตรคำคล้องจองเกมหาคู่ชูชั้น
- เพลงภาษาถิ่น ๓ ภาค ดังนี้
 - เพลงอย่าก็ด้นัก (ภาษาถิ่นเหนือ)
 - เพลงค้อน้องเค้อ (ภาษาถิ่นอีสาน)
 - เพลงแฟนจ๋า (ภาษาถิ่น, ใต้ภาษาถิ่นเหนือ ,ภาษาถิ่นอีสาน)

๘. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- ๑ วัดตามจุดประสงค์
- ๒ สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนตามแบบประเมิน
- ๓ งานที่มอบหมาย

๙. ใบความรู้

ใบความรู้เรื่องภาษาถิ่น

๑๐. ใบงาน

ให้นักเรียนฟังเพลงที่มีคำภาษาถิ่น ๑ เพลง แล้วบอกว่าเป็นเพลงภาษาถิ่นใดบ้างพร้อมทั้งระบุคำภาษาถิ่นที่ปรากฏในเพลงและบอกคำแปลในภาษาไทยภาคกลาง

เอกสาร ๑

ใบความรู้

ความรู้เบื้องต้นเรื่องภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษามาตรฐานหรือภาษาไทยกลาง หรือภาษากรุงเทพฯ คือ ภาษาถิ่นภาษาหนึ่งที่เปลี่ยนฐานะเป็นภาษามาตรฐาน เพราะคนที่พูดภาษานั้นเป็นคนที่มิบทบาทสำคัญทางการเมือง ทางสังคม และทางการศึกษา เป็นภาษาที่พูดในเมืองหลวง พูดโดยคนส่วนใหญ่ที่มีการศึกษาสูง คนในทุกภูมิภาคเข้าใจและใช้ภาษามาตรฐานนั้น (พจนี ศิริอักษรสาสน์. 2545, 42) เราใช้ภาษามาตรฐานนี้เป็นภาษาราชการของประเทศ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่น คือ ภาษาที่พูดแตกต่างกันไปตามท้องถิ่น มีทั้งความคล้ายกันและแตกต่างกันตามระบบในด้านเสียง คำศัพท์ ระบบไวยากรณ์ แต่สามารถสื่อสารกันเข้าใจ ประเทศไทยมีภาษาถิ่นหลายภาษาตามพื้นที่ภูมิศาสตร์ได้แก่ ภาษาถิ่นอีสาน ภาษาถิ่นใต้ ภาษาถิ่นเหนือ รวมถึงภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาถิ่นแต่ละถิ่นจะมีเอกลักษณ์ทางภาษาของตน

สาเหตุการเกิดภาษาถิ่น

สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดภาษาถิ่นต่าง ๆ หรือภาษาถิ่นย่อยมานั้น เรืองเดช ปันเจื่อนขัตย์ ได้ให้เหตุผลใหญ่ ๆ อยู่ 3 ประการคือ

1 ภูมิศาสตร์อยู่คนละท้องถิ่น

ขาดการไปมาหาสู่ซึ่งกันและกันเป็นเวลานาน หลายชั่วอายุคน ถ้าต่างถิ่นต่างไม่ไปมาหาสู่กันเป็นเวลานาน ๆ ทำให้กลุ่มชนชาติไทย รวมทั้งภาษาของกลุ่มเขาเปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นภาษาถิ่นอื่น ๆ ซึ่งไม่เหมือนกันกับภาษาดั้งเดิมในที่สุด

2 กาลเวลาที่ผ่านไปจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง

ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและตามเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เปลี่ยนไป กล่าวคือ มีการเปลี่ยนแปลง คำศัพท์ที่เรียกยากกว่าไปเรียกคำศัพท์ที่เรียกง่ายกว่ากะทัดรัดกว่า

3 อิทธิพลของภาษาอื่นที่อยู่ใกล้เคียง

ซึ่งเป็นชนหมู่มากมีอิทธิพลกว่ามีการยืม คำศัพท์จากภาษาที่มีอิทธิพลกว่า

ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยถิ่น

ภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ นั้น นอกจากจะมีลักษณะเหมือนกันแล้ว ยังมีความแตกต่างเกิดขึ้นระหว่างภาษาไทยถิ่นในเรื่องต่อไปนี้

1. ลักษณะการออกเสียงแตกต่างกัน เช่น เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ตัวอย่างเช่น เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้น (Mid rising tone) มีในภาษาไทยถิ่นอีสาน แต่ภาษาไทยมาตรฐานไม่มีและหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ไม่มีภาษาไทยถิ่นอีสาน แต่ในภาษาไทยมาตรฐาน มีทั้ง 12 หน่วยเสียง เป็นต้น

2. ระบบคำแตกต่างกัน ส่วนใหญ่จะแตกต่างเกี่ยวกับเรื่องคำศัพท์ เช่น

2.1 คำลงท้าย ประโยคหรือวลี ใช้เฉพาะถิ่น

- ภาษาไทยมาตรฐาน ใช้ สิ นะ คะ ครับ

- ภาษาถิ่นใต้ ใช้ หา เล่า ตะ เหนอ

- ภาษาถิ่นอีสาน ใช้ เต๋อ นอ แน แม

- ภาษาถิ่นเหนือ ใช้ เจ้า กอ อ้อ กา

2.2 คำศัพท์แตกต่างกัน

2.3 ความหมายแตกต่างกัน

3. ระบบการสร้างคำ หรือไวยากรณ์ แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะพบว่ามีกรเรียงลำดับสลับกัน เช่น

- ภาษาถิ่นอีสาน ใช้ คำสัมผัส ภาษาไทยมาตรฐาน ใช้ สัมคำ

- ภาษาถิ่นใต้ใช้ พ่อหลวง, พี่หลวง ภาษาไทยมาตรฐาน หลวงพ่อ, หลวงพี่

- ภาษาถิ่นเหนือใช้ น้ำบ่อ ภาษาไทยมาตรฐาน ใช้ บ่อน้ำ

ลักษณะของภาษาถิ่นแต่ละถิ่น

ภาษาถิ่นเหนือ เป็นภาษาที่มีเสียงการออกเสียงที่นุ่มนวล น่ารัก เช่น คำว่า ต้อง แปลว่า ท้อง , ตื่น แปลว่า เท้า และมักลงท้ายประโยคอย่างอ่อนหวานด้วยคำว่า เจ้า

ภาษาถิ่นอีสาน มักเป็นคำสำเนียงที่เราได้ยินคุ้นหู เช่น บ่ แปลว่า ไม่ , แชะบ แปลว่า อร่อย มักมีคำลงท้ายคือ เต๋อ

ภาษาถิ่นใต้ มักจะเป็นคำพูดห้วนๆ สั้นๆ เช่น ตลาด พูดว่า หลาด , วันพฤหัสบดี พูดว่า วันหัส มักลงท้ายประโยคด้วย เหนอ

ตัวอย่างคำภาษาล้าน

คำนาม

กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้
มะละกอ	ป่ากล้วยเต็ด	บักหุ่ง	ลอก้อ
ฟักทอง	มะฟักแก้ว	บักอี	น้ำเต้า
จิ้งจก	จ๊กเกี่ยม	จี้เกี่ยม	จิ้งจก
กะลา	กะล่ง	กะโป้	พลก
ร่ม	จ้อง	ร่ม	ร่ม
กางเกง	เตี้ยว	โล้ง	เหน็บเพลลา

คำสรรพนาม

กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้
ฉัน	เฮา, ข้าเจ้า	ข่อย	เรา
พวกเรา	หมู่เฮา	หมู่เฮา	โหมมเรา

คำกริยา

กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้
โกหก	จี้จู้	จี้ตัว	จี้ห็อก
ดู	ผ่อ	เบ็ง	แล
พูด	อู้	เว้า	แหลง
คอย	ท่า	ท่า	ท่า
ปวด	เจ็บ	เจ็บ	เจ็บ

อย่างไรก็ตามการแบ่งภาษาถิ่นเป็น 4 ถิ่น ตามพื้นที่ภูมิศาสตร์นั้น คำว่าภาษาถิ่นอาจหมายถึงภาษาในพื้นที่ขนาดเล็กหรือใหญ่ก็ได้ ครอบคลุมที่เราสามารถแยกภาษาหนึ่งออกจากอีกภาษาหนึ่งได้ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2542, 3) ฉะนั้นภาษาถิ่น ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ก็นับเป็นภาษาถิ่น เช่น

- ภาษาสุพรรณ
- ภาษาโคราช
- ภาษาสุราษฎร์

ฯลฯ

ประโยชน์ในการศึกษาภาษาไทยถิ่น

- เกิดความเข้าใจในเรื่องของภาษาว่าภาษาในโลกนี้ นอกจากจะมีหลายตระกูลแล้ว ในตระกูล หนึ่ง ๆ ยังมีภาษาย่อยอีกหลายภาษา
- เข้าใจความเป็นมาของภาษา และชาวซึ่งในวัฒนธรรมในการใช้ภาษาและเห็นความสำคัญ ของภาษาไทยถิ่นนั้น ๆ
- เข้าใจในเรื่องการกลายเสียงและความหมายของคำ ในภาษาไทยถิ่นหนึ่ง อาจเห็นการใช้คำบางคำบางถิ่นฟังแล้วอาจถือว่าเป็นคำหยาบแต่ความหมายไม่ใช่อย่างที่เข้าใจ เป็นต้น
- เป็นแนวทางในการเรียนรู้วิธีการ และวิเคราะห์ภาษาในระบบต่าง ๆ เช่น เสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และอื่น ๆ
- เป็นประโยชน์ในการสอนภาษาแก่เด็กนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นและแก้ไขปัญหา เด็กนักเรียน ที่ออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานไม่ชัด พร้อมนำความรู้ไปแก้ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาไทยแก่เด็กนักเรียน

ฯลฯ

เอกสาร ๒ เนื้อเพลงภาษาถิ่น

๑. เพลงภาษาถิ่นเหนือ

เพลง อย่างักัดนัก

ศิลปิน แคท รัตติกาล

*อย่างักัดนัก น้องจ๋า อย่างักัดนัก
 ใฝ่บอกว่าฮัก น้องจ๋า อย่างักัดนัก
 อย่างักัดลิ๊ก น้องจ๋า อย่างักัดลิ๊ก
 หันทำเป็นลิ๊ก บ่เอาอย่างักัดนัก
 ก็หันกันมา แต่วันตั้งแต่น้อย
 เดินตามต้อยๆ ก็จูงไปเล่นกัน
 แบ่งขนมให้กิน และพาแอ้วสงกรานต์
 บ่ปะกันนาน เป็นหนุ่มหน้าตาดี
 เป็นหนุ่มแล้ว ชักกะการใหญ่
 มาเฝ้าเอาใจ Take Care แบบดี
 คูสิดาออกหวานสะอย่างนี้
 รู้สึกว่ามีอะไรอยู่ลิ๊กลิ๊ก

(*)
 หมั่นโทรมาหา ก็วันตั้งแต่จาว
 ช่วนไปกินข้าว ะเอาพีอะจัย
 กุหลาบสีแดง ถือมา Valentine
 ก็คิดหวังอะไร ก็บอออกมาดีดี
 ไมโครชนะถ้าก็คิดการใหญ่
 หากน้องมันใจว่าเหมาะกับพี
 ไม่นั่นนะแหลมลัก 4 - 5 ปี
 เพื่อพีจะมีอะไรอยู่ลิ๊กลิ๊ก

(*) (*)

๒. เพลงภาษาถิ่นอีสาน

เพลง : เตือน้องเคื้อ

ศิลปิน : พลับ

(เกริ่น) อันนี้น้องหล่าเอ๊ย

ยามเจ้าเป็นเด็กน้อยให้หัดเขียนเขียนอ่าน

หาความรู้รอบด้าน ประดับไว้แม่นยำตัว เตือน้องเคื้อ

(หมู่) โอ โส๊ะ โอ โส๊ะ โอ โส๊ะ โอ โอ

โส๊ะ โอ โส๊ะ โอ โส๊ะ โอ โอ โส๊ะ โอ

โส๊ะ โอ โส๊ะ โอ โอ โส๊ะ โอ โส๊ะ โอ โส๊ะ โอ

(พลับ) พี่ครับ พี่ครับ ผมอยากรู้คำอีสาน

ที่ช่วยเป็นอาจารย์ สอนคำอีสานหน่อยครับ

(พลับ) อย่างเช่นคำคำเดียวว่าบ่

(พี่) คำว่าบ่ นั่นก็คือไม่

(พลับ) ขี้ตัวเบ่เป็นนั่นคืออะไร

(พี่) ขี้ตัวเบ่เบ่คือ โทหกใจ

(พลับ) อย่างถามกันว่าจะไปไหน

(พี่) อีสานว่าเข้าลิไปไส

(พลับ) สนุกสะใจเค้าว่าไงกันละหนา

(พี่) สนุกสะใจกะม่วนหลายตะลาลา

(พลับ) แม่บ่ (พี่) แม่บ่อยู่ เอื้อ

(พลับ) แม่บ่ (พี่) แม่บ่แล้ว

เตือน้องเคื้อ เตือน้องเคื้อ

เตือน้องเคื้อ เตือน้องเคื้อ

(พลับ) ครับ ครับ ครับ ครับ

(เอื้อเอ เอื้อเอ เอื้อเอ เอื้อเอ)

(พลับ) เห็นเขาเอาข้าวเหนียวย่างไฟ

(พี่) ข้าวย่างไฟเ็นว่าข้าวจี

(พลับ) แล้วลิ้นจีเรียกว่าอะไร

(พี่) อันลิ้นจีคือลิ้นย่างยังงี้

(พลับ) คำว่าย่างแปลว่าอะไร

(พี่) คำว่าย่างแปลว่าเดินไป

๓. เพลงภาษาถิ่นเหนือ,อีสาน,ใต้

เพลง: แฟนจำ

ศิลปิน: เบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์

แฟนจำ ฉันมาแล้วจะ อยู่นี้แล้วนะ เขยิบมาใกล้ๆ (อาลาวา) (ซ้ำ)

สัญญาว่ามันรักแท้แต่เธอ จริงๆเธอรักจริงนะเธอ

นอนๆยังแอบละเมอ เพื่อถึงเธอฉันเพื่อถึงเธอ

(เจ้าคนกรุง ซ้อยสิย่านเจ้าหลอก) ถ้าพี่หลอกขอให้พี่ตาย

(จูนสาบานให้พี่ฟ้าผ่าตาย)

(จี้ตัว เบบี จี้ตัว ตาลาลา, จี้ตัว เบบี จี้ตัว ตาลาลา)

(จี้ตัว เบบี จี้ตัว ตาลาลา, จี้ตัว เบบี อ้าย)

ฮักปี้คู่สักครั้งบ่ลวงบ่หลอก ฮักเจ้าพัลวันบ่กลิ้งบ่กลอก

ฮักน้กเหือ ไผ ฮักจ้าคน้กแม่เอ้ย

(คำลวงอ้ายหยั่งน้ำไหลเชียว น่องบ่อยากข้องเกี่ยวคนหลายใจ)

กู้ซี้ ปราด้า พี่ก็มีฮื้อนะ (น่องจะยะจะใด กลุ้มใจแต่เจ้า)

(จี้จู้ เบบี จี้จู้ ตาลาลา, จี้จู้ เบบี จี้จู้ ตาลาลา)

(จี้จู้ เบบี จี้จู้ ตาลาลา, จี้จู้ เบบี อ้าย)

แฟนจำ ฉันมาแล้วจะ อยู่นี้แล้วนะ เขยิบมาใกล้ๆ (อาลาวา) (ซ้ำ)

พี่ไม่ใช่เป็นคนทีแหลงไปเรื้อยนิ พี่เป็นคนพูดความจริง พี่เป็นคนไม่ซ้อก

พี่เป็นคนรักเดียวใจเดียว ถ้าไม่เชื่อให้ไปดูเสื่อจี้ลิ่ง ถ้าไม่จริงให้ไปดูลิ่งจี้เสื่อ

(พี่ไม่ต้องมาอ้างลิ่งอ้างเสื่อหรือก ไม่ต้องมาอ้างเสื่ออ้างลิ่ง

ถ้ารักกันจริง ก็แหลงให้มันซัดๆ หิดตะพี)

เชื่อพี่ตะน่องเอี่ยมันหรอยมาเลยแม่เอ้ย

(จี้ฮัก เบบี จี้ฮัก ตาลาลา, จี้ฮัก เบบี จี้ฮัก ตาลาลา) (จี้ฮัก เบบี จี้ฮัก ตาลาลา, จี้ฮัก เบบี อ้าย)

แฟนจำ ฉันมาแล้วจะ อยู่นี้แล้วนะ เขยิบมาใกล้ๆ (อาลาวา) (ซ้ำ)

รักจริงจิงบอกนะ ไม่เคยจะล่อจะลวงใคร

รักจริงจิงบอกนะ ไม่เคยจะคิดเป็นอื่น ไกล

(จี้ตัว เบบี จี้ตัว ตาลาลา, จี้จู้ เบบี จี้จู้ ตาลาลา) (จี้ฮัก เบบี จี้ฮัก ตาลาลา, จี้ไม้ม เบบี อ้าย)

เอกสาร ๓ เฉลยแบบฝึกหัด

ลำดับที่	คำ	ภาษาถิ่น	ความหมาย
๑	จีจู้	เหนือ	โกหก
๒	จีฮัก	ใต้	โกหก
๓	จีตั่ว	อีสาน	โกหก
๔	ไผ	อีสาน/เหนือ	ใคร
๕	หิด	ใต้	นิด
๖	แม่น	อีสาน	ใช่
๗	บ่	อีสาน	ไม่
๘	อ้าย	อีสาน	พี่
๙	ฮัก	เหนือ/อีสาน	รัก
๑๐	เอิ่น	อีสาน	พูด
๑๑	จี	อีสาน	ช่าง
๑๒	ม่วน	อีสาน	สนุก
๑๓	แหลง	ใต้	พูด
๑๔	หรอย	ใต้	สนุก/อรรอย
๑๕	ปะ	เหนือ	พบ
๑๖	กิด	เหนือ	คิด
๑๗	ปี้	เหนือ	พี่
๑๘	ยะ	เหนือ	ทำ
๒๐	ลีไปไส	อีสาน	จะไปไหน

เอกสาร ๔ บัตรคำคล้องจอง เกมหาคู่หูขึ้น

บัตรคำทั้งหมด ๒๐ ใบ ๑๐ คู่ ดังนี้

ทำบุญร่วมชาติ	ตักบาตรร่วมขัน
ข้าวเหลือ	เกลืออ้อม
ต้นร้าย	ปลายดี
ข้าวยาก	หมากแพง
รักวัวให้ผูก	รักลูกให้ตี
รักยาวให้บัน	รักสั้นให้ต่อ
ปากว่า	ตาขยิบ
ก่อร่าง	สร้างตัว
ในน้ำมีปลา	ในนามีข้าว
เคราะห์ห้าม	ยามร้าย

และมีบัตรคำลงอีก ๒ บัตรคำ

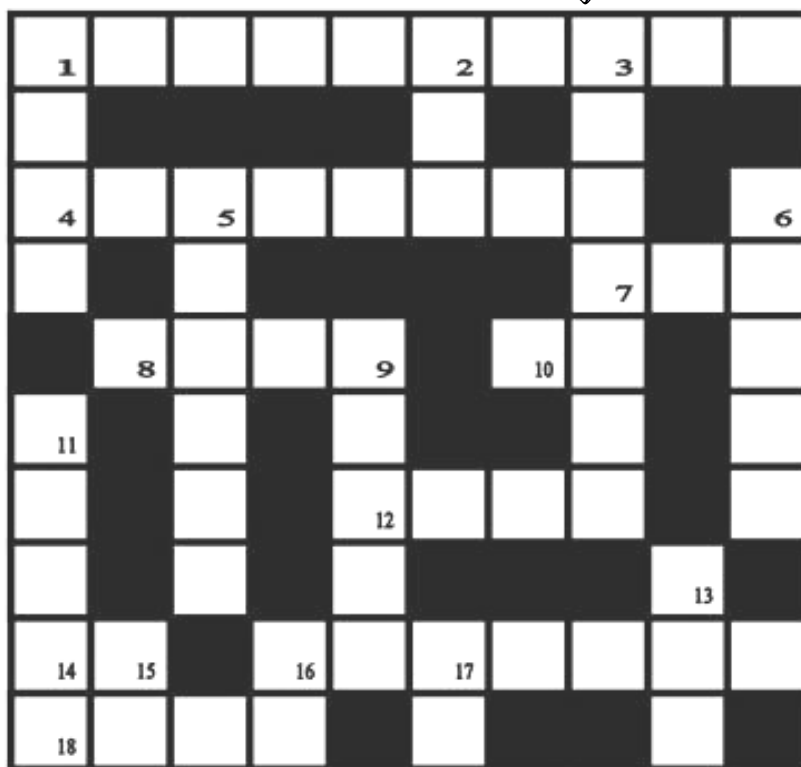
บุญหนัก

ข้าวแดง

เอกสาร ๕ ปริศนาอักษรไขว้

ปริศนาอักษรไขว้

แนวนอน

1. วิชาว่าด้วยเหตุการณ์ที่เป็นมาหรือเรื่องราวของประเทศชาติตามที่เป็นที่กไว้เป็นหลักฐาน
4. ผู้เชี่ยวชาญในวิชาความรู้สาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขา
7. ส่วนของต้นไม้ อยู่ในดิน มีหน้าที่ดูดอาหารเลี้ยงลำต้น
8. ขกย่อ สรรเสริญ พุดส่งเสริมให้ดีขึ้น
10. ยานที่มีล้อสำหรับเคลื่อนไป
12. ส่วนของแผ่นดินที่มีน้ำล้อมรอบ
14. ป่าที่มีต้นไม้ใหญ่ขึ้นหนาแน่น
16. สลากกินแบ่ง
18. ขี้แยะ ขี้อ่อน (ใช้กับเด็ก)

แนวตั้ง

1. คำถามที่ต้องการคำตอบตายตัว
2. ส่วนของแขน ตรงข้ามกับข้อพับ
3. ความสามารถ (ใช้กับเครื่องยนต์)
5. คิดไปในทางร้ายทางเสีย, กังวลมาก
6. เปรอะหรือเปื้อน
9. ท้องที่ที่รวมตำบลหลายตำบลให้อยู่ในความปกครองอันเดียวกัน
11. ทำให้เห็นปรากฏ
13. จำนวนไฟที่มีเหมือนกัน 3 ใบ
15. ลักษณะที่มีส่วนปลายหักโค้งเข้าหาตัวมันเองเช่นรูปอย่างขอ
16. ไปสู่เบื้องต่ำ
17. ส่วนหนึ่งของร่างกายคนและสัตว์ ใช้ในการมองเห็น

เอกสาร ๖ เผลยเกม

แนวนอน

1. ประวัติศาสตร์
4. นักวิชาการ
7. ราก
8. ขกขอ
10. รถ
12. เกาะ
14. ดง
16. ลอตเตอรี่
18. งอแง

แนวตั้ง

1. ปรนัย
2. ศอก
3. สมรรถนะ
5. วิตกจริต
6. สกปรก
9. อำเภอ
11. แสดง
13. ปือก
15. งอ
16. ลง
17. ตา